

L'ESPÉRANTO

PERIODICO DI INFORMAZIONI E COMMENTI

VENTUNESIMO ANNO - N. 11-12
SETTEMBRE OTTOBRE 1934 - XII

REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: TORINO, CORSO PALESTRO 6, C/C POSTALE 2/13930
ABBONAMENTO ANNUO L. 10 - ABONO POR EKSTERLANDO IT. L. 15

NUMERO DOPPIO: LIRE UNA
CONTO CORRENTE POSTALE

„Nevenkebla energio „

Con energia che nulla può distruggere, gli esperantisti di tutto il mondo proseguono nella loro difficile campagna per una grande idea: rendere sempre più vivo e presente agli occhi degli uomini il mirabile strumento di Zamenhof, la lingua ausiliaria comune, che ha risolto un problema per il quale la nostra civiltà prevalentemente meccanica, di cui andiamo forse troppo fieri, non cessa di dibattersi in mille difficoltà, ignorante o cieca di fronte alle cento e mille prove che l'Esperanto ha offerto e continua ad offrire.

A volta a volta, l'una o l'altra Nazione è chiamata all'onore di ospitare uno dei CONGRESSI UNIVERSALI DI ESPERANTO: Congressi che costituiscono una serie imponente di manifestazioni di carattere universale, frequentate da migliaia di persone, di ogni ceto e di ogni lingua, che dimostrano anche ai più pervicaci fra i negatori dell'evidenza, come sia facile annientare di colpo ogni difficoltà di comprensione valendosi dell'Esperanto; come siano vane le obiezioni che spesso gli vengono mosse da chi non lo conosce; come le tortuose teorie aprioristiche siano facilmente polverizzate dalla luminosa prova dei fatti. Questi Congressi hanno un valore storico, poichè in gran parte ad essi che l'umanità dovrà il trionfo di una lingua ausiliaria comune e gli immensi benefici che seguiranno la sua generalizzazione nell'uso.

Nel prossimo anno, l'onore tocca all'Italia: all'Italia, la quale non ha potuto fino a quest'anno invitare un Congresso Universale per la mancanza di una Società nazionale forte e bene organizzata, e che si accinge alla grande prova ora, malgrado le non poche difficoltà, fidando nell'opera del Centro Nazionale di Esperanto, questo ufficio della F. E. I. al quale si deve ormai da molti anni un lavoro metodico e largamente proficuo. Noi tutti crediamo che il 27° Congresso Universale di Esperanto farà onore all'Italia e agli esperantisti italiani, sarà, in una parola, ben degno di Roma.

Ma qualunque sforzo sarebbe vano e qualunque speranza frustrata se i dirigenti del movimento nazionale, gli organi responsabili della F.E.I., non fossero fin da ora potentemente sorretti dal concorde entu-

siasmo e dal disciplinato lavoro di tutti gli esperantisti italiani. Un'invincibile energia risiede appunto nella moltitudine degli esperantisti, in quello che si suol chiamare il *popolo esperantista* poichè l'Esperanto è una lingua ben viva e non un artificioso tentativo di pochi, il cui fanatismo da solo (se fosse tale) non riuscirebbe mai a creare una manifestazione imponente e grandiosa, come quella che Roma attende dagli esperantisti di tutto il mondo.

Il successo del Congresso di Roma dipende dunque in prima linea dagli esperantisti italiani. Antichi coraggiosi pionieri, studiosi ed uomini d'azione, associati dei nostri Gruppi e della Federazione, vecchi amici della U.E.A., chi partecipò a Congressi Universali in città straniere, chi studiò l'Esperanto e mantenne soltanto per esso una platonica simpatia, appassionati autori e tiepidi simpatizzanti teorici, tutti debbono ora tendere le energie ad un solo scopo, quello di rendere il Congresso di Roma una manifestazione imponente, un avvenimento trionfale. Fin da ora bisogna ascoltare il nostro caldissimo appello: bisogna che tutti porgano orecchio agli appelli del Centro Nazionale, ne fiancheggiino con ardore l'azione, si stringano fattivamente attorno alla F.E.I., rafforzandone la ferma volontà di riuscita, incoraggiandone il lavoro, dividendone la grande responsabilità morale.

Il sorriso degli scettici, fondato non tanto sui fragilissimi argomenti accampati quanto sulla persuasione della trascurabile importanza del popolo esperantista, questo sorriso sparirà allora per dar luogo ad una espressione di meraviglia e di ammirazione; ed i pionieri del nostro movimento avranno così assicurato, con una concorde volontà, un trionfo di più alla grande opera di Zamenhof, questa volta alla luce di Roma immortale.

All'opera, dunque, amici samideani d'Italia. La Federazione Esperantista Italiana conta pienamente su di Voi!

Il Comitato Nazionale della F.E.I.

Generale Marchese Carlo Cordero di Montezemolo.
Prof. Dott. Giorgio Canuto.
Orongo - Bodini - Clavenna - Buglione di Monale - Facchi - Gagnotto - Gajotti - Grazzini - La Colla - Levi - Migliorini - Musella - Pace - Saggioli - Tanzi - Toschi - Ventura - Violi.

27. A UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO

11. A SOMERA UNIVERSITATO KONGRESA KROZADO

3-10-17 DE AŬGUSTO 1935

Unua oficiala komuniko

La 26^a Universala Kongreso de Esperanto en Stockholm unuanime kaj entuziasme akceptis la inviton de Itala Esperanto-Federacio okazigi la 27-an en Roma en aŭgusto 1935a. Sekve de tio, la Komitato de U.E.A. konfirmis la aprobon por la organizo de la 27^a en Roma sub oficiala aŭspicio de U.E.A. mem.

Kun profunda danko al la tutmondaj gesamideanoj, Itala Esperanto-Federacio jam vigle dediĉis sin al la organiza laboro.

1. Patronado. — Jam la potenca Asocio «Touring Club Italiano» bonvolis akcepti eniri la Patronadan Komitaton. Tiu granda Asocio estas jam simpatie konata inter la tutmondaj esperantistoj pro la belega traduko de la Gvidlibro *Milano kaj Lagoj de Lombardio*.

2. Loka Kongresa Komitato. — Tial ke, krom la ĉefaj Kongresaranoj en Roma, okazos ankaŭ aliaj gravaj Kongresaranoj en pluraj urboj, kaj la tuta organizo (Universala Kongreso-Somera Universitato-Kongresa Krozado al Afriko) havos nacian amplekson, la L.K.K. konsistos el la Direkta Komitato de Itala Esperanto-Federacio mem, plus aliaj membroj el la Nacia Komitato de Itala Esperanto-Federacio kaj el la ĉefa Kongresurbo, Roma.

Jen la listo de L.K.K.-anoj:

Prezidanto: Generalo Markizo Carlo Cordero di Montezemolo, Prezidanto de I. E. F.

Vic-Prezidanto: D-ro Prof. Giorgio Canuto, V. Prez. de I.E.F.
Membroj: Geom. F. Bodini, Libl. A. Clavenna, Prof. G. Facchi, Libl. E. Filippi, Prof. F. Fresco, Prof. E. Grazzini, Prof. St. La Colla, D-ro Prof. B. Migliorini, D-ro E. Migliorini, S-ro L. Minnaja, D-ro Prof. V. Musella (blinduloj), D-ro Ing. R. Orongo.

3. Organiza Oficejo. — Estos Organiza Oficejo de la 27^a Esperanto-Centro Itala, sidejo de I.E.F. kaj centro de la itala Esperanto-movado.

Ĉiun korespondon, dokumenton kaj mensendon koncernantan la Kongreson bonvolu adresi NUR al Esperanto-Centro Itala, Galleria Vittorio Emanuele 92, Milano (Italia).

Ne utile skribi al Roma pri Kongresaferejo.
Telegramadreso: Esperanto, Galleria 92, Milano.
Poŝteka Konto: Esperanto-Centro Itala, Milano, N. 3.18715.

4. Kotizoj. — Baza kotizo por aliĝo: Liroj 100 —. Estas konsentitaj favorkotizoj por familianoj kaj junuloj, detale montritaj en la aliĝilo. Granda rabato por fruaj aliĝoj, maks. 30 %.

Estas fiksita speciale notinda kotizo por *Institucioj kaj Entreprenoj, Firmoj, Grupoj*, ktp., kiuj, eĉ ne povante sendi propran reprezentanton, deziras esprimi sian intereson kaj sendi sian aprobon al la celo de la Kongreso mem. Tiu Helpkongresanoj ricevos la ĉefajn Kongresdokumentojn, ne rajtos (per la speciala kotizo) sendi reprezentanton, sed ili tre forte subtenos morale la Kongreson, se ilia nombro estos alta, kiel esperebla.

La L.K.K. vokas la atenton de ĉiu fervora propagandisto al tiu aliĝo de Helpkongresano: facile, per ilia laboro, multaj Komercraj Ĉambroj, Internaciaj Foiroj, gravaj entreprenoj, Lernejoj, Institutoj, kaj unuavice Esperanto-Grupoj, estos varbataj kiel Helpkongresanoj; ili povos igi miloj kaj miloj, kaj prezenti al la Itala Registaro imponan kolektivon forton, kiu certe trege influos por la morala etiko de la Kongreso mem en la oficialaj rondoj de Italio, kaj ankaŭ de la cetera tuta mondo.

La kotizo de Helpkongresano ne rajtigas je rabatoj kaj estas L. 40 —, senescepte.

5. Donacoj. — Danke oni akceptos eĉ malgrandajn donacojn por la Kongresa Kaso; same por la Blindula Kaso, ĉar laŭtradicie la Blinduloj rajtos aliĝi al la Kongreso senpage; kaj nur per la malvaraj donacoj oni povos kovri la koncernajn kostojn.

6. Rajtoj de la Kongresano. — Ĉiu Kongresano rajtos partopreni la kunsidojn de la Kongreso kaj la prelegojn de la Somera Universitato, ĉiujn oficialajn akceptojn, festojn de la Kongreso, kaj similajn aranĝojn.

Ĉiu Kongresano, krome, ricevos *tre grandajn rabatojn* de la turismaj aranĝoj de la organiza oficejo «*Esperanto-Centro Itala*» okaze de la Kongreso mem. Partoprenante (kiel la plej multaj Kongresanoj certe faros), la turisman vojaĝon «*Tra Italio*» kaj ankaŭ la Kongresan Krozadon, per la rabatoj la Kongresano repagos al si *proksimume tri kvaronojn* de la Kongresa Kotizo de frupaginto!

Sed tiom altaj rabatoj validos nur ĝis la fino de januaro 1935. Grandega estas do la persona profito en okazo de frua aliĝo!

Santa Maria del Fiore, en Firenze.

Ĉiu Kongresano ricevos la oficialajn raportojn de U.E.A. kaj de aliaj oficialaj Institutoj de nia movado; li ricevos, krome, urbo-planojn kaj gvidlibretojn de la L.K.K., por plene ĝui kaj profiti la vojaĝon en Italio.

Inter la aliĝintoj ĝis la fino de januaro 1935, estos lotumataj allogaj premioj: turismaj vojaĝoj kaj valoraj verkoj el la itala literaturo. Jen la plena listo de la premioj:

La pr.: Senpaga granda kongresa ekskurso al Pompei kaj insulo Capri; 2.a pr.: *Infero* de Dante en la klasika traduko de K. Kalocsay, belega ilustrita eldono de «*Literatura Mondo*»; 3.a pr.: idem; 4.a pr.: *Historio de Kristo* de G. Papini, granda verko en bonega Esperanto traduko, 570 paĝoj; 5.a pr.: idem; 6.a pr.: ĝis 10.a pr.: *Kurzoza Okazaĵo*, de Carlo Goldoni, klasika verko, belega ilustrita eldono.

7. Datoj de la Kongreso. — Jen la ĉefaj tagoj de la Kongresaj aranĝoj:

En Firenze: 3 aŭg. 1935, malfermo de Somera Universitato.
En Roma: 5 aŭg. 1935, solena malfermo de la Kongreso.
En Roma: 7 aŭg. 1935, ĉefaj fakaj kunsidoj, Internacia balo.
En Napoli: 9 aŭg. 1935, granda Kongresa ekskurso.
En Napoli: 10 aŭg. 1935, fermo de la Kongreso. Komenco de la Kongresa Krozado al Afriko.

En Genua: 17 aŭg. 1935, fino de la Kongresa Krozado. Fermo de la Somera Universitato.

Oni povas diri ke la unua semajno (Firenze-Roma-Napoli) enhavas la ĉefajn Kongreslaborojn, kaj ke la dua semajno, de vendredo 9 al sabato 17, enhavas la plej interesajn prelegojn de la Somera Universitato (sur la ŝipo de la Kongresa Krozado) kaj la plej interesajn partojn de la granda turisma vojaĝo al Italio, ĝis la malproksimega Sudo, ĝis la blanka Afriko.

8. Sidejo de la Kongreso. — La oficiala sidejo de la Kongreso estos en Roma. Sed la tulo de la Kongresaj aranĝoj disvolvigos sinsekve en: Firenze (1 t.), Roma (4 t.), Napoli (3 t.), Mediteranea Maro (Kongresa Krozado «*Al Afriko*», 7 t.), Genova (1 t.), Tiamaniere, la densa, devige plurtaga Kongresa laborprogramo, permesos, aŭstataŭ malhelpi, la eluzadon de la libertempo por viziti la tutan landon.

Aparte estas jam publikigita la plena provizora detala programo de la Kongreso, Somera Universitato, Kongresa Krozado al Afriko.

9. Somera Universitato. — Ĝian organizon afable prezidos D-ro Prof. Bruno Migliorini, de la Universitato de Fribourg, Vic-Prezidanto de la E-Akademio. Ĝia ĉefa celo estos plivalorigi laŭ kultura vidpunkto la vojaĝon al Italio kaj al Afriko.

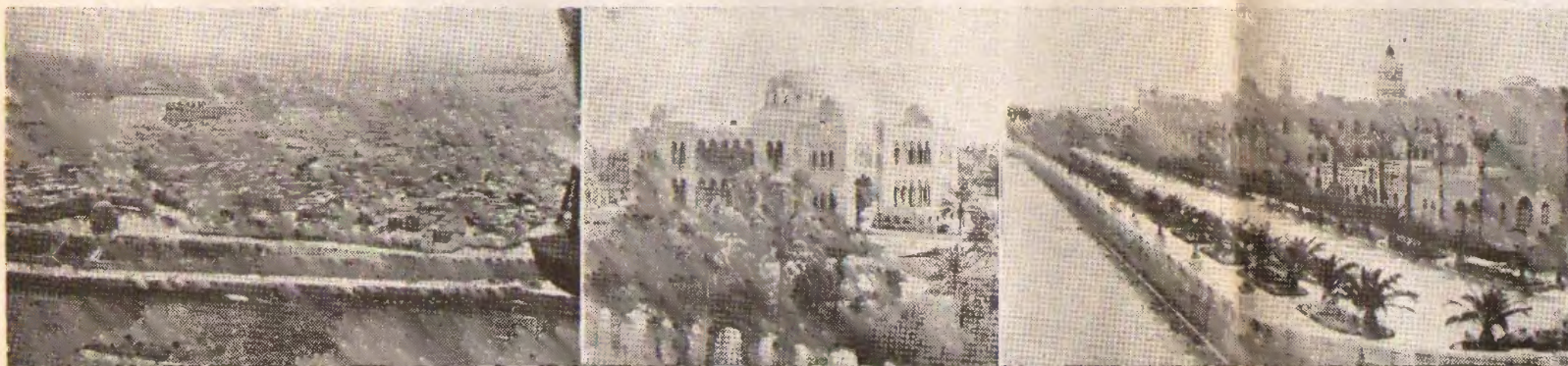
10. Kongresa Krozado. — Ripoza vojaĝo per granda ŝipo sub Esperanta flago, en la blua Mediteranea Maro: de Napoli al Siracusa (Sicilio), insulo Malta, Tripoli en Afriko, Palermo (Sicilio), insulo Elba, Genua.

Ne nur simpla, ordinara postkongresa ekskurso, sed parto de la Kongreso mem, kaj ĉefa sidejo de la Somera Universitato, estos la Kongresa Krozado. Per ĝi, unufoje, Universala Esperanto-Kongreso tuŝos la Afrikan teron. Ĝi mirinde kompletigos la viziton al Italio, montrante plej bone la faman, admirindan Sicilion, kaj la junan italan Kolonion en Afriko, la ravan pejzaĝon araban, la randojn de la grandega dezerto mem. Ĝi estos, krome, impona kaj alloga, unika propaganda vojaĝo. Ĝia fino en Genua ebligos tie inde kaj solene fermi la Kongrestagojn.

Sur la ŝipo vojaĝos italaj ĵurnalistoj, kiuj daŭre kaj plene kontaktos kun la tutmondaj esperantistoj, kaj povos ekzakte raportari al la granda publiko la faktojn pri nia lingvo, kiujn ĝi plejparte malkonas.

11. Fakaj kunsidoj. — Specialan atenton oni dediĉos al la fakaj kunsidoj je teknika karaktero, kiuj akcentos la praktikan aplikadon de Esperanto al la diversaj branĉoj. Por ĉiu grava fakto estos petata aparta aliĝo de koncernataj Institutoj kaj Entreprenoj. Oni bonvolu kontakti kun la Organiza Oficejo.

12. Turismaj aranĝoj. — Grava novaĵo de la Roma Kongreso estos, ke la gesamideanoj havos la eblecon ŝpari monon kaj samtempe vojaĝi tre komforte sen ekstera helpo, sed simple per U.E.A.-Turisma Servo.

Tripoli, la «*Monte Carlo*» de l' Afriko, atendas vin!

Tian aranĝon antaŭvidis la L.K.K. en plena akordo kun U.E.A. por plej bone utili al la gesamideanoj. Estas nepre devo eluzi vojaĝon grandiozan kaj interesegegan laŭ ĉia vidpunkto, kiel estos la vojaĝo tra tuta Italio kaj en la Mediteraneo, al Sicilio, insulo Malta kaj Afriko. Oni devas lerte prepari ĉiun detalon kaj meti je dispono de la geamikoj la grandan sperton de la italaj kleruloj kaj organizantoj. Oni devas proponi speciale malkarajn kotizojn, kaj samtempe eviti la pure komercajn, tro « malplenajn » turismajn kotizojn kiujn ofte sekvas malagrablaj surprizoj. Jam de la itala limo ĝis la bordoj de Afriko, la gesamideanoj devas senti sin amike helpataj de la italaj esperantistoj, ĉefe de la L.K.K. La L.K.K. ricevis regulan komision de U.E.A.-Turisma Servo, ĉion organizi sub ĝia kontrolo; kaj tio prezentos kredible al ĉiu samideano, eĉ plej postulema, sufiĉan garantion de seriozece.

Aparte estas jam donataj la ĉefaj informoj kaj la ĉefaj kotizoj, por la turismaj aranĝoj.

13. Fervojaj rabatoj. — La Kongresanoj povos certe profiti la efektivan rabaton je 50%; kaj specialaj favorokondiĉoj por la vojaĝoj en Italio estos laŭeble havigataj. La plej konsilinda kaj malnutkosta rimedo por vojaĝi malkare kaj plene ĝis la vojaĝoj, estos tamen simple aliĝi. *Kiel eble plej frue*, al la turismaj aranĝoj de U.E.A.-Turisma Servo okaze de la Kongreso. Oni sin turnu al la « Esperanta-Centro Itala » en Milano, Galleria Vittorio Emanuele, 92.

14. Logejoj kaj manĝoj. — La mezaj oficialaj prezoj por hoteloj iam variis de urbo al urbo, ankaŭ pro la iam malsanaj lokaj impostoj. Bona komforta ĉambro en konvena hotelo duaklasa kostas ĉ. 14 lirojn; en unuaranga, 20 lirojn; en luksa, 30 lirojn aŭ iom pli multe. Ĉiuj diritaj prezoj por ĉambroj sen aparta banejo kaj sen matenmanĝo.

Plena matenmanĝo kostas meze 4 lirojn; tagmanĝo aŭ vespermanĝo kostas, laŭ lokoj, de 7 ĝis 15 lirojn. Por 10 lirojn oni povas ricevi kontentigan plenan manĝon.

15. Ĝenerala programo. — Estas publikigata ĝenerala programo koncerna samtempe; kaj la Kongresaj detaloj, kaj tiuj de la turisma aranĝo de U.E.A.-Turisma Servo, kunligita kun la Kongreso mem: en ĝi estas la detaloj de la Somera Universitato kaj de la Kongresa Krozado. La ĝenerala programo estas detala sed provizora.

Kompreneble, la Kongresan programon povos tre bone sekvi ankaŭ la gesamideanoj kiuj preferos vojaĝi izole kaj sendepende de la turisma aranĝo de la L.K.K.

16. Libervolaj ekskursoj. — Estas en preparo multaj libervolaj ekskursoj en kunligo kun la Kongreso. Parte, ili estas dum la Kongrestagoj mem, kaj tiam ili estas indikitaj en la ĝenerala programo, kun speciala signo; parte ili estas en la tagoj tuj antaŭ la komenco de la ĝenerala programo, aŭ en la tuj sekvantaj tagoj.

Aparte aperas plena listo de la Libervolaj ekskursoj, kun la detalaj programoj kaj apartaj koncernaj kotizoj.

17. Kurzo de la Liro. — La libro estas sur firma ora bazo. Ĝia kurzo ne ŝanĝas senteble rilate la svisan frankon: unu svisa franko valoras proks. 3.80 italajn lirojn. Unu funto sterlinga valoras nun ĉ. 57 italajn lirojn; unu franca franko, 0.77.

18. Aliĝoj. — Aliĝis, ĝis la 7-10-1934-XII, 70 Kongresanoj el 14 landoj. Aparte estas publikigita la plena listo kun ĉiu indiko.

Kun simpatio kaj plej sincera danko, la L.K.K. salutas jam nun la unuajn Kongresanojn; kaj invitas tre varme ĉiujn gesamideanojn al fervorega, vigla, sentlaca propagando por nia 27.a por Roma 1935!

L. K. K.

NOTIZIARIO DELLA F.E.I.

La seduta ordinaria e straordinaria del Comitato Nazionale della F.E.I. e la seduta del Direttorio del 7 ottobre 1934-XII.

Domenica 7 u. s., ha avuto luogo presso il Centro in Milano l'annuale seduta del Comitato Nazionale della F.E.I. Sono stati discussi numerosi argomenti di viva attualità e di grande interesse per il movimento nazionale e per la nostra Istituzione.

Erano presenti quasi tutti i membri del C. N., e si erano giustificati alcuni assenti. È stata dettagliatamente discussa la Relazione sull'anno sociale 1933-34, sono stati esaminati i rapporti con la U.E.A., e con l'Istituto Italiano di Esperanto. In seduta straordinaria sono state ampiamente trattate le questioni più urgenti relative all'organizzazione del XXVII Congresso Universale di Roma.

Ecco in riassunto le più importanti deliberazioni prese dal Comitato Nazionale nel corso delle discussioni.

Per la situazione dei Gruppi troppo poco numerosi, o non troppo diligenti nei rapporti verso la F.E.I., il C. N., considerata l'imadempimento di impegni finanziari di qualche Gruppo verso la F.E.I., dovuta a scarso buon volere di dirigenti locali, ha invitato il Direttore Amministrativo a non concedere più sovvenzioni né libri in deposito salvo casi assolutamente eccezionali, e il Direttorio a non favorire la formazione di nuovi Gruppi che non diano serio affidamento di vitalità.

Per quanto riguarda la questione dei Gruppi con insufficiente numero di Soci Ordinari, il C. N., richiamandosi al desiderio espresso più volte nei passati Congressi Nazionali, che « tutti i Soci dei Gruppi ricevano il periodico della F.E.I. », ha ribadito all'unanimità il concetto che i Soci dei Gruppi federati devono considerare il periodico come un « diritto », al quale corrisponde il « dovere » di contribuire con la quota di Socio Ordinario di Gruppo e non come un periodico a cui ci si abboni in base alla pura convenienza personale. Il C. N. ha ricordato con compiacimento che i Gruppi di Torino e di Roma consistono soltanto di Soci Ordinari, ed ha votato il seguente o.d.g.:

Il Comitato Nazionale della F.E.I., nella sua riunione di domenica 7 ottobre, ha di nuovo constatato i gravi inconvenienti amministrativi causati dalla categoria dei Soci Aggregati e perciò ricorda ai Gruppi che in tale categoria si ammette, in via normale, solo l'iscrizione di familiari di membri ordinari.

Per le iniziative inerenti alla propaganda ed alla applicazio-

ne pratica, il C. N., considerata la necessità di utilizzare razionalmente e indirizzare ad un fine unico le non abbondanti energie fattive degli esperantisti italiani, raccomanda ai samideani volenterosi di porsi a disposizione del Centro « per una collaborazione puntuale e disciplinata », in vista della necessità di « cooperare » per il successo trionfale del Congresso di Roma, e rivolge invito di preferire tale collaborazione allo svolgimento di proprie iniziative, le quali, anche se ottime, possono essere in realtà meno urgenti ai fini del lavoro comune.

Speciale attenzione il C. N. ha dedicato al rapporto sulle difficili condizioni dell'U.E.A., la cui condizione attuale è estremamente critica; ha constatato che or sono pochi anni in Italia esistevano diverse centinaia di aderenti alla U.E.A. oggi in buona parte perduti, e « dal cui buon volere » dipende la possibilità di salvare l'U.E.A. dalla rapida rovina. Infine, ha votato all'unanimità il seguente o.d.g.:

Il C. N. della F.E.I., considerata le difficili attuali condizioni dell'U.E.A. e la necessità di sorreggere il suo nuovo Direttorio nell'urgente opera di risanamento e di salvataggio della storica Associazione da questo coraggiosamente intrapresa;

rivolge a tutti gli esperantisti d'Italia il più caldo invito di inviare prontamente al Centro Nazionale in Milano le quote corrispondenti alle prenotazioni del *Jarlibro* e dell'abbonamento alla rivista « Esperanto » di Ginevra, e possibilmente quella di *Membre Sostenitore* o di *Patrono*; rammenta che questo dovere è tanto più preciso, in quanto che i nuovi Dirigenti hanno assunto con mirabile coraggio l'im-

pegno di risanare un'Associazione già fiorente, e condotta in condizioni di estremo pericolo di esistenza da una amministrazione difettosa, congiunta a circostanze avverse.

Il C. N. ha poi proceduto alla costituzione definitiva del Comitato Organizzatore del XXVII Congresso Universale di Esperanto di Roma, formato dai componenti il Direttorio della F.E.I. e di altri scelti fra i membri del C. N. stesso, o fra samideani ap-

partenenti alla F.E.I. e residenti in Roma o Napoli.

Il C. N. ha infine deciso che per il prossimo anno, per non nuocere alla riuscita del Congresso Universale, non abbia luogo il XX Congresso Nazionale, e abbia invece luogo in aprile una riunione straordinaria pubblica del Comitato Nazionale della F.E.I., alla quale sarà assai gradita la presenza di tutti i Soci della F.E.I. stessa e dei Gruppi regolarmente federati.

U. E. A. - TURISMA SERVO

(Komisio: Esperanto-Centro Itala, Gall. V. E. 92, Milano - Italio)

Kongresa Krozado «AL AFRIKO», okaze de la 27.a Universala Kongreso de Esperanto ROMA 1935

Gajno de unu miliono da liroj: Jen la ŝanco por frua aliĝinto !!

Por igi kiom eble plej solena kaj sukcesa la 27-an Universalan Kongreson de Esperanto, kiu okazos venontan aŭguston en Roma, en akordo kun la L.K.K., U.E.A. komisiis la Kongresan Oficejon, « Esperanto-Centro Itala » en Milano, organizi ankaŭ la grandan KONGRESAN KROZADON «AL AFRIKO».

Tiu Krozado okazas sur speciala ŝipo: ĝi ekveturos de Napoli la 10-an de aŭgusto, pasos apud la insulo vulkano Stromboli, trapasos la Markolon de Messina, pasos antaŭ la vulkanoj Etna en Sicilio, haltos en Siracusa, kie okazos vizito pri la urbo kaj pri la mahovegaj grekaj restaĵoj; ĝi daŭrigos al Insulo Malta, kie okazos vizito pri la mirinda, interesege ĉefurbo La Valletta; ĝi daŭrigos al Tripoli, ĉefurbo de la itala Kolonio Libio, eble la plej kurioza kaj interesa urbo de Norda Afriko. Tie okazos aŭtomobilaj vizitoj en la Oazo de Tripoli, kaj ekskurso al la Dezerto, ĝis la montetoj de la interno, kun la famaj kavernaĵoj, kaj nokto en la Dezerto, sub la plena luna lumo, kie oni ricevos neforgesblan impreson, tute strangan por eŭropanoj, pri araba folkloro kaj vivo en tiu fabela kaj mistera Afriko. Neniam Esperanto-Kongreso kondukis la samideanojn tiom malproksimen de ilia kutima vivo, kaj prezentis tian kuraĝan, grandiozan, ravan programon.

De Tripoli, la ŝipo revenos al Sicilio laŭ alia vojo: pasante apud Pantelleria kaj Insuloj Egadi, ĝi venos al Palermo; tie okazos vizito pri la Sicilia ĉefurbo; ĝi daŭrigos al Insulo Elba, poste al Ĝenova, laŭ la Liguria Riviero. En Ĝenova la Krozadanoj elŝipiĝos. Tie okazos la solena fermo de la 11.a Somera Universitato en Esperanto, kie prelegoj okazos grandparte sur la ŝipo mem, kun la celo igi plej interesa kaj instrua la vojaĝon.

La personoj, kiuj pro iaj kaŭzoj ne povos aliĝi la 27-an Universalan Kongreson, povos tamen partopreni la Kongresan Krozadon: ili nur ne povos profiti (se ili ne pagis la Kongresan Kotizon) la favorajn kolizojn rezervatajn al la Kongresanoj. Personoj, kiuj havos la deziron enŝipiĝi en Ĝenova anstataŭ en Napoli, eble ili ne povos sekvi la antaŭan Kongresan programon, povos libere tion fari, sen plialtigo de la kotizoj de la Krozado (nur la pliajn manĝojn ili devos pagi, laŭ tre modesta prezo). La ŝipo forveturos de Ĝenova du tagojn antaŭ la forveturo de Napoli. Tuj personoj havos ankaŭ la tempo aliĝi en Napoli al la Kongresa Ekskurso Napoli-Pompei-Capri.

Por certigi la plenan sukceson de la KONGRESA KROZADO, estas necese sendi tuj sian aliĝon. Cetere, tio estas plej konvena je sia propra intereso, ĉar:

- 1.e — La nombro de la lokoj sur la ŝipo estas nature severe limigita. Pro lega devigo, oni ne rajtas akcepti eĉ nur unu plian lokon, krom la antaŭviditaj.
- 2.e — En la ŝipo, la komforto de la kajutoj, eĉ de la sama klaso, varias. Fruaj aliĝintoj ricevos nepre ĉian preferon. Neniu alia konsidero influos tiun ĉi regulon.
- 3.e — En printempo 1935, okazos la granda Loterio de Tripoli. Tiu Loterio, rajtigita per Rega Dekreto, disdonas premiojn je PLURAJ MILONOJ DA LIROJ. En 1934, la

Unua premio atingis pli ol ses milionoj da liroj

kaj multaj grandegaj aliaj premioj estis disdonataj. Oni decidis partopreniĝi al tiu granda Loterio, per 1/6 da bileto. La personoj, kiuj aliĝos al la Kongresa Krozado antaŭ la 31-1-35.

Sekve, la fruaj aliĝintoj, krom la plezuraj partopreni eksterordinare allogaj vojaĝoj «AL AFRIKO», kaj helpi al la grandioza sukceso de nia 27.a, havos plie la ŝancon aliĝi posedantoj de UNU MILIONO DA LIROJ!

Ĉio supre dirita igas superflua, laŭ nia opinio, la varman rekomendon aliĝi jam nun al la Krozado, kaj varbi por ĝi plej vigle kaj entuziasme! Varbi por ĝi ankaŭ tial, ke, se la antendata minimumo da aliĝoj ne alvenos en la ĝusta tempo, la Organiza Oficejo ne povos plene garanti la suprajn eksterordinare favorajn kondiĉojn.

Honora listo de la garantiantoj de la 27^a Universala Kongreso de Esperanto

- D.ro Prof. Giorgio CANUTO el Torino
- S.ro Rag. Attilio CLAYENNA el Genova Sampierdarena
- D.ino. Prof.ino Carolina MINIO-PALUELLO el Venezia
- Notario Enrico CAMPANILE el Napoli
- D.ro Ing. Angelo MUTARELLI el Salerno
- S.ro Francesco PANTALEONE el Palermo
- S.ro Luigi MINNAIA el ROMA
- F.ino Paola PRIMATESTA el Casale Monferrato
- F.ino Paola MELLINA el Milano
- D.ro Ing. Ettore APROSIO ed Camorosso
- S.ino Lucia SPADARO-TERRAZZANI el Pirano d'Istria
- S.ro Luigi FERRARI el Milano
- S.ro Rag. Adalgiso BARBI el Romo
- S.ro Rag. Cav. Ermanno FILIPPI el Romo
- S.ino Virginia LORITO el Salerno
- Prof.ro Prospero BARBIERI el Reggio Emilia
- S.ro Fernando ZACCHE' el Mantova
- F.ino Margaret BERRY el Bordighera
- F.ino Edith HODGE el Bordighera

Multaj el la diritaj gosingoroj subskribis ankaŭ la liston de la donacoj al la Kongresa Kaso kaj al la Blindula Kaso. Ni firme atendas ke multaj aliaj bonvolos helpi ne nur morale, sed finance, la imponajn laborojn de la 27.a UNIVERSALA KONGRESO DE ESPERANTO. Pro tio ni reme-

moras tie ĉi la unuan cirkuleron, jam senditan al ĉiuj membroj de F.E.I., en la pasinta julio, esperante ke ni povas ankoraŭ aldoni al la honora listo aliajn multajn nomojn.

Kiu ne rememoras la diritan cirkuleron petu kopion al la Esperanto-Centro.

ESPERANTISTA LINGVA KOMITATO - AKADEMIO

OFICIALAJ SCIIGOJ (N. 5 - Oktobro 1934)

1. Pro sia elekto kiel prezidanto de U. E. A., *S-ro Generato Bastien* rezignis pri la ofico de direktoro de la Sekcio « Komuna Vortaro ». *S-ro W. Bailey* estas elektita de la Akademio por anstataŭi lin.

2. La Akademio elektis korespondantinojn *Fraŭlinon Lidja Zamenhof*, kaj korespondantojn *S-ro Inĝenieron Dron, Orango*, direktoron de la Sekcio « Teknikaj Vortaroj », kaj *Sron R. Kreuz*, direktoron de U. E. A.

3. La Kongreso de Stokholmo laŭ propono de la prezidanto de L. K., unuvoĉe esprimis la deziron, ke la naciaj asocioj klopodu por prezenti, kiel reprezentantojn de sia nacia lingvo en la L. K., la plej kompetentajn, kaj fidelajn al la Fundamento, el siaj samnaciuloj; ke la eldonistoj de periodaĵoj sendu unu ekzempleron de ĉiu numero al la Prezidanto de la L. K. kaj al la direktoro de la Sekcio de Kontrolo; ke la Akademio ricevu subvencion almenaŭ egalan al tiu, kiun ĝi ricevis de U. E. A. antaŭ la reorganizo de U. E. A. (Laŭ tiu-ĉi deziro, la nova komitato de U. E. A. decidis daŭrigi la subvencion al la Akademio).

4. Dum la Kongreso de Stokholmo okazis *kunsido de la L. K. Ĉestis Sroj. Generato Bastien, Bonnevie, Dro. Couleaux, S.ino. Dresden, Sroj. Juĝ. Isbrücker, Jung, Lundgren, Prof. Dro. Migliorini, Nylen, Dro. Orango, Rousseau, Setälä, Dro. Szilágyi, Prezidis Sro. Nylen*, vicepresidente de la L. K.; protokolis Prof. Dro. Migliorini, vicepresidente de la L. K. Estis aprobata prezentado de la deziroprimoj al la kongreso; estis pridiskutitaj la periodico de la aldonoj al la Universala Vortaro, kaj la Teknikaj Vortaroj.

5. La Sekcio de Kontrolo klopodis por trovi kunlaborantojn, turnante sin al la recenzistoj de la esperantistaj gazetoj, sed ne multe sukcesis. Ĝi starigis *normajn lingvajn diplomojn*, kies celo estas determini relativan valoron de la lingvaj diplomoj disdonitaj de la naciaj asocioj aŭ institucioj. Tiu-ĉi valoro estos publikigataj en la jarlibro por 1935.

6. La *Jarlibro de la Lingva Komitato kaj de ĝia Akademio* por 1934 aperis. Ĝi enhavas la liston de la L. K.-anoj, aranĝitan laŭ nacioj. Al la nomo de ĉiu L. K.-ano estas kunigitaj la datoj de lia naskiĝo, de lia esperantistigo, de lia elekto al la L. K., kaj

eventuale de lia elekto al la Akademio. Por ricevi tiun-ĉi jarlibron sin turni al la *Centro Esperantista Librojo* (14, Rue de Sévres, Paris); prezo: 2 Fr. Frk. La Prezidanto M. ROLLET DE L'ISLE.

ANONCETOJ

WALTER TÄUBRICH, Leinestr. 40, Leipzig S. 36, Germanujo, deziras interŝangi poŝtkartojn ilustritajn kun italoj. Respondo certa.

OZAKI J., Kitafama-gum Fuchumachi, Shinsitaku 8075, Tokio-Fu, deziras korespondi kaj interŝangi poŝtkartojn kun junaj amikoj italaj. Nepre respondos.

37.a jara mezlerneja instruisto pri eksterlandaj lingvoj deziras interŝangi korespondadon pri lernejaĵoj, arto, vojaĝoj, lingvoj, ktp. RUDOLF SCHOLZ, Kleinfeldstr. 8, Baulhen o/s (Germanujo).

La FARMACIA ITALIA del *dr. Carlo Conca*, Milano, corso Indipendenza 14, vuole dimostrare al movimento esperantista italiano la sua simpatia, offrendo a tutti gli esperantisti federati notevoli sconti sia sulle ricette che sulle specialità. Offrirà inoltre, una volta tanto, a ogni Signora o Signorina, una scatoletta normale di « Crema Primavera » per la pelle; E' necessario dimostrare l'appartenenza alla F.E.I. per mezzo dei « kuponoj por servopelo » o della tessera convalidata per l'anno in corso.

Esperantisti italiani! Il segretario della *Nov-Zelanda Esperanto-Asocio*, vi informa che alla fine dell'anno avrà luogo in Palmerston North, *Nov-Zelando*, il 6° Congresso Nazionale. Mandate un saluto al Segretario sig. Wm. H. King, Room 106, G.P.O. Building, WELLINGTON, C. 4 (Nuova Zelanda).

Postmarkojn ĉiutlandajn, escepte germanajn, ĉeĥoslovakajn, svedajn, hungarajn, laŭkvante interŝangas S-ro ENRICO DE MONTAGU, corso Italia 34, Milano (Italio). Respondo garantiata.

En itala, hispana, portugala, franca, *esperanta* lingvoj, serĉas korespondantojn, interkulturitajn homojn, tradukisto en scienc. Instituto kaj specialisto de grafika statistiko. K. HAGMAN - HAIKOV, U.R.S.S., Ucraina, Glavnij. Poŝtami do vostrebovanija.

ITALAJ GEAMIKOJ, 4 gajaj fraŭlinoj kaj 7 seriozaj fraŭloj, kiuj intencas viziti Romkongreson, deziras koresponde konatigi kun vi kaj ricevi informojn pri via lando ktp. Bonvolu respondi al KONT, CHEFO RUDIN, Ulricehamn, Svedujo, kiu disdonos la leterojn.

ESPERANTISTI ITALIANI! Aderite subito al 27° Congresso Universale di Esperanto. Quota ridotta L. 70. Scrivete ai vostri corrispondenti all'estero invitandoli a venire. Forniteci indirizzi di persone che si interessano alle manifestazioni turistiche annesse al Congresso. Invieremo loro regolarmente informazioni e programmi. - Esperanto-Centro Itala - Gall. Vitt. Eman. 92 - Milano.

La bela « Lago Maggiore » kun la urbeto Lugano.

- 8 ** (LKK) Clavenna Attilio, industriisto, via Varese 8, Genova-Sampierdarena, Italio.
- 9 (UEA) Petit Pierre, ŝipkonstrua redaktoro, rue de Neuilly 59, Rosny-sous-Bois, Seine, Francujo.
- 10 (UEA) MANGADA - ROSE-NORN, Leŭt. Kol. Julio, Valhermoso 57, Madrid, Hispanujo.
- 11 Mangada, Soms de, S.no Josefa, edzino.
- 12 Schwerin Paul, arkitekto, Hohenzollernkorso 36 b, Berlin-Tempelhof, Germanio.
- 13 Schwerin S.no Käte, edzino.
- 14 Loyola Galar D.ro Julian, kuracisto, Breton de los Herreros 6, Logroño, Hispanujo.
- 15 Loyola, Perea de, edzino.
- 16 Linnander Fino Siri, Völungsgatan 9/V, Stockholm - Svedujo.
- 17 Bernard Roger, oficisto, rue Pierre-Joinneaux 26, Bois-Colombes, Seine, Francujo.
- 18 Aprosio D.ro Inĝ.ro Ettore, Piani di Camporosso (Imperia), Italio.
- 19 Blicher Louise, libristino, Bredgade 63 A/III, København, Danujo.
- 20 Ith S.no Elisabeth, La Clémentin, Av. Beauregard - Hyères, Var, Francujo.
- 21 Malmånche D.ro Leopold A-drien, apotekisto, rue Paul Doumer 101, Rueil-Malmaison (S. et O.), Francujo.
- 22 Kyffenberg Prof.ro Richeld W. F., pastro, Maliestraat 2, Utrecht, Nederlando.
- 23 Guillaume Inĝ.ro Jean, Cours de la République 162, Le Havre, Francujo.
- 24 Robertson Robert, bank-pensionulo, Alexandra Park Road 228, London, Anglujo.
- 25 Häkansson Sigvard, Asögatan 151, Stockholm, Svedujo.
- 26 Cahen Fino Mimi, Hildeboldplatz 21, Köln, Germanio.
- 27 Pannevin Fino Catherine Louise, rue Flahaut 15, Boulogne-sur-mer, Francujo.
- 28 Esperanta Grupo « Verda Stelo », rue Victor Hugo 22, Boulogne-sur-mer, Francujo.
- 29 Edwards Fino A. B., de Mrs Spoor, Tenders str. 7, Bishop Auckland, Anglujo.
- 30 Hub Franz, skulptisto, Friedhofstr. 14, Gablonz a. N. (Böhmen), Ĉeĥoslovakio.

- 31 Andersson Fino Märta, instruistino, John-Erikssonst. 16/III, Stockholm, Svedujo.
- 32 Hamaker Cornelio Marinus, Esperanto - instruisto, Ceintuurbaan 7, Hilversum, Nederlando.
- 33 Hamaker van Haeflen S.no Christine Marie Henriette, edzino.
- 34 Gehrman Josef, komercisto, Ortlehstrasse 40, Recklinghausen, Westfalen, Germanio.
- 35 Gutmann S.no Faina, instruistino, Kaupmehe 6/1, Tallinn, Estonio.
- 36 Gutmann Fino Vera, lernantino, Kaupmehe 6/1, Tallinn, Estonio.
- 37 Lübek Fino Elisabeth, instruistino, Kopli t. 78/30, Tallinn, Estonio.
- 38 Ravestein Jozefo, Esperanta instruisto, Pomonalaan 55, 's Gravenhage, Nederlando.
- 39 Ravestein S.no Jeanette Marie, edzino.
- 40 Genouel Rémy, instruisto, Rue de l'Isérable 22, Saint Etienne, Loire, Francujo.
- 41 Genouel S.no Eugénie, ĉapelistino, edzino.
- 42 Pauvrehomme Louis, Rue Regimbaud 13, Toulon - S. Jean du Var (Var), Francujo.
- 43 Pauvrehomme S.no Lucie Joséphine, edzino.
- 44 Delachaux S.no Julia, Villa Carlotta, Pesceux (Neuchâtel) Svislando.
- 45 Bloemendal Arnold, dentkuracisto, Binnensingel 6, Deventer, Nederlando.
- 46 Bloemendal-Wisse S.no Elisabeth Pjeh, edzino.
- 47 Staes S.no Elly, Av. de la Liberté 11, Koekelberg - Bruxelles, Belgujo.
- 48 Staes S.no Felicie, Av. de la Liberté 11, Koekelberg - Bruxelles, Belgujo.
- 49 Campelli Prof. Gaetano, instruisto, Via del Battistero n. 24, Lucca, Italio.
- 50 Eyok Fino Johanna, sekretariino, Charlottenbrunn Str. 47, Berlin-Grünwald, Germanio.
- 51 Grupo Esperantista Udinese del U.O.N.D., Via B. Odorico da Pordenone 1, Udine, Italio.
- 52 ROLLET DE L'ISLE Generalo M. marista inĝeniero, Rue du Sommerard 35, Paris - Francujo.

- 53 De Waart S.no Gerarda, pensiista instruistino, Box 23 - Hilversum, Nederlando.
- 54 Moreau S.no Louise, Rue de Beautirand 20, Bordeaux - Francujo.
- 55 Moreau S.no Louise, Rue de Beautirand 20, Bordeaux - Francujo.
- 56 (Bi) Tancredi Pro.ro Inĝ.ro Angelo Raffaele, Via S. Lorenzo 26/6, Savona, Italio.
- 57 (Bi-LKK) Musella D.ro Prof.ro Vincenzo, Via Palasciano 17, Napoli, Italio.
- 58 Musella-Boncori S.no Alma, edzino.
- 59 Naoumoff Constantin, elektra-inĝeniero, Rue Quatre-fages 8, Paris 5-e, Francujo.
- 60 Monti D.ro Pier Carlo, kuracisto, Via Zebedia 7, Milano, Italio.
- 61 Boffejon Hector, oficisto - Gladiolastr. 23, Wilrijk-Antwerpen, Belgujo.
- 62 Boffejon S.no M., edzino.
- 63 Mooij Pieter Hendrik, matematika instruisto, Teunisbloemlaan 19, Den Haag, Nederlando.
- 64 Tarantíková Fino Anna, oficistino, Panská 10, Praha - Ĉeĥoslovakujo.
- 65 * de Montagu Enrico, studento, Corso Italia 31, Milano, Italio.
- 66 Dietz Fino Erica, poŝtoficistino, Rue du St. Gotthard 34, Strasbourg, Francujo.
- 67 Schmitt S.no Hélène, poŝtoficistino, Rue due Jura 1 - Strasbourg, Francujo.
- 68 Nummelin Wanda Eugenie, nacionalekonomistino, Jakobsoni 38/3, Tallinn, Estonio.
- 69 Daly Fino Eileen de Burgh, estrino de te-trinkejo, Bordighera - Tearooms, Bordighera (Imperia), Italio.
- 70 Violi Mons. Enrico, Pastro, Via S. Vincenzo 28, Milano, Italio.

Franca:	2, 9, 17, 21, 23, 27, 28, 40, 41, 42, 43, 52, 54, 55, 59, 66, 67	Sume	17
Germana:	3, 12, 13, 26, 30, 34, 50		7
Hinda (Ned. Hind.):	22		1
Hispana:	10, 11, 14, 15		4
Itala:	1, 4, 5, 6, 7, 8, 18, 49, 51, 56, 57, 58, 60, 65, 70		15
Nederlanda:	32, 33, 38, 39, 45, 46, 53, 63		8
Rusa:	35, 36		2
Sveda:	16, 25, 31		3
Svisa:	20, 44		2

Entute landoj: 14.
Entute Sume 70

LAŬPROFESIA RESUMO

Rimarko: la koncernataj Kongresanoj estas indikitaj per la Kongresnumeroj.

Apotekistoj:	21	Sume	1
Arkitektoj:	12		1
Bankoficistoj:	3		1
Gazelistoj:	9		1
Industriistoj:	8		1
Inĝenieroj:	7, 18, 23, 59		4
Instruistoj:	31, 32, 35, 37, 38, 40, 49, 56, 57, 63		10
Kemiistoj:	4		1
Komercistoj:	34, 41, 69		3
Kuracistoj:	6, 14, 45, 46, 60		5
Libristoj:	19		1
Militistoj:	1, 2, 10, 52		4
Oficistoj:	17, 50, 61, 64, 66, 67, 68		7
Pastroj:	22, 70		2
Pensiuloj:	24, 42, 53		3
Skulptistoj:	30		1
Studentoj:	36, 65		2
Nemontrita:	5, 11, 13, 15, 16, 20, 25, 26, 27, 29, 33, 39, 43, 44, 47, 48, 54, 55, 58, 62		20

Institucioj:
Esperanto-Grupoj: 28, 51

Entute Sume 70

HONORA LISTO

Donacis malavare al Kongresa kaso (kk) aŭ al la Blindula kaso (bk): Ettore Aprosio (kk, bk), Lucia Spadaro-Terrazzani (kk, bk), Luigi Ferrari (kk, bk), Adalgiso Barbi (kk, bk), Carolina Minio-Paluello (kk, bk), Fernando Zaccà (kk, bk), Guglielmo Viani (kk), Rollet de l'Isle (kk), Felix Epstein (kk), Constantin Naoumoff (kk, bk), Elly Staes (bk), Felicie Staes (bk), Alfredo Stromboli (kk, bk), Anna Tarantíková (kk, bk), Aldo Beltrami (kk), Mario Bassani (kk), Guglielmo Guglieminetti (kk), Eileen de B. Daly (kk, bk).

LAŬLANDA RESUMO

Rimarko: la koncernataj Kongresanoj estas indikitaj per la Kongresnumeroj.

Landoj:

Angla:	24, 29, 69	Sume	3
Belga:	47, 48, 61, 62		4
Ĉeĥa:	64		1
Dana:	19		1
Estonia:	37, 68		2

27^a Universala Kongreso de Esperanto
EN AŬGUSTO 1955 **ROMA** EN AŬGUSTO 1955

Adreso: Organiza Komitato de la 27^a Universala Kongreso de Esperanto Esperanto-Centro Itala, Galleria Vitt. Eman. 92, MILANO, Italio. Poŝta ĉekkonto: Esperanto-Centro Itala, Milano, N. 3/18715.

ALIĜILO

(Skribu tre legeble - prefere per skribaŝino!)

Subskribin(in)o deziras aliĝi al la 27^a Universala Kongreso de Esperanto, Roma 1955.

Familia nomo ¹ { S.ro
S.no
F.no

Personaj antaŭ aŭ baptonomoj ¹

Grupo, Societo, Fermo

Profesio ²

Nacieco ²

Strato ¹ N.ro

Urbo ¹

Provinco ¹ Lando

Dato: Subskribo de la Kongresano

195

¹ En nacia lingvo
² En Esperanto

VIDU FLANKE!

Kotizoj kaj donacoj samtempe sendataj:

— por Kongresa karto	Italaj liroj
— por Kongresa karto de familiano	" "
— por Kongresa karto de junulo	" "
— por Kongresa karto de Grupo, Societo, Fermo	" "
— kiel Donaco al la Kongresa Kaso	" "
— kiel Donaco al la Blindula Kaso	" "
Tuta sumo pagata	Italaj liroj

Per ĉeko, poŝtĉeko, mandato, monbileto(j) en registrita letero, per banko, per poŝta ĉekkonto Esperanto-Centro Itala, Milano, N. 3/18715.

(forstreku la netaŭgajn vortojn)

ALIĜU TUJ AL LA KONGRESO!

VI ĜUOS RABATITAJN KOTIZOJN

DETRANĈU KAJ SENDU LA APUDAN ALIĜILON

KOTIZOJ

A — Kongresa kotizo	halaj liroj	100
B — Kotizo por familiano(j) de kongresano	" "	60
C — Kotizo por gejunuloj malpli ol 18-jaraj	" "	40
D — Subiena kotizo (por Grupoj, Societoj, Institucioj, Firmoj, ktp., kiuj deziras sendi sian moralan aliĝon por helpi al la sukceso de la Kongreso kaj por ricevi kongresdokumentojn, sed ne sendos reprezentanton - Ne por personoj)	" "	40

FAVORPREZOJ POR FRUPAGANTOJ

De la supramontrita kotizoj (krom D), kondiĉe ke ili alvenu al la Organiza Komitato ne malpli frue ol je sekvantaj datoj, la aliĝintoj rajtas depreni procentaĵon, kiel premion por frua aliĝo; pagante nur la koncerna(j)n neta(j)n sumo(j)n, tiam la ĉi suba tabelo:

	Rabato	Kotizo A nete Ital. lir.	Kotizo B nete Ital. lir.	Kotizo C nete Ital. lir.
ĝis la 31 ^a de Januaro 1955	30%	70	42	28
ĝis la 30 ^a de Aprilo 1955	20%	80	48	32
ĝis la 30 ^a de Junio 1955	10%	90	54	36

Inter ĉiuj frupagintoj oni lotos allogajn kaj tre valorajn premiojn (sempagajn aliĝojn al turismaj ekskursoj, ktp.).

GRAVAJ KLARIGOJ

1. Ĉiu kongresano (familiano, junulo, ktp.) zorge kaj komplete plenigu apartan aliĝilon.
2. Post ricevo de la kotizo, la organiza Oficejo (Esperanto-Centro Itala) sendos provizoran kongreskarton.
3. Je konvena tempo, ĉiu kongresano ricevos informojn pri la turismaj aranĝoj, kiuj estos prizorgataj rekte de la Organiza Oficejo (Esperanto-Centro Itala).
4. Ĉiu kongresano *ŝparu monon*, acetante sian fervojan bileton ne ĝis Roma, sed nur ĝis la itala landlimo. De tie funkcios la Turismaj aranĝoj de la Kongresa Oficejo (Esperanto-Centro Itala). Ne forgesu tion! Bonvolu noti ke la daŭrigo de l' vojaĝo al Roma kaj poste al Napoli okazos per *specialaj rezervitaj vagonaroj*.
5. Kongresnovaĵojn bonvolu legi en la Esperanta gazetaro.

Kion mi profitos

aliĝante jam nun al la 27^a Universala Kongreso de Esperanto kaj al la Turismaj Aranĝoj de U.E.A. - Turisma Servo. (Rezonado de saĝa, prudenta samideano.)

1 Mi ŝparos 30 lirojn ĉe la Kongresa kotizo, pagante nur L. 70 (se familiano, nur 42; se junulo, nur 28).

2 Mi aliĝos la grandan, unike belan vojaĝon « TRA ITALIO », por la tre favora kotizo por Kongresano; kaj en tio mi ŝparos aliajn 28 lirojn.

3 Mi Certe aliĝos LA KONGRESAN KROZADON: ĝi estos certe LA SOLA OKAZO EN MIA TUTA VIVO VIZITI AFRIKON. En bona kajuto de Ila Klaso, ekzemple, mi ŝparos per tuja aliĝo aliajn 28 lirojn. Plie, mi estos tute certa ricevi lokon, ĉar kompreneble en ŝipo estas severe limigita nombro da lokoj, kaj ili estos baldaŭ elĉerpitaj.

4 Mi ricevos sur la ŝipo de la Kongresa Krozado, kie tamen mi loĝos unu tutan semajnon, la plej komfortan kaj oportunan lokon, je kiu rajtas la frua aliĝinto.

5 Mi partoprenos la lotadon de la belegaj Libro-premioj rezervitaj al la fruaj aliĝintoj al la Roma Kongreso.

6 Kaj — mirinde! — per tuja aliĝo al la Kongresa Krozado mi havos la neordinaran ŝancon GAJNI EN LA LOTERIO DE TRIPOLI belan premion de EBLE UNU MILIONO DA LIROJ! Mi estos riĉa por la tuta daŭro de mia vivo!

7 Samtempe, fine, mi povos rajte fieri esti unu el la nunaj Kongresanoj, kaj helpi konkrete al la 27^a, al la L.K.K. kiu kuraje entreprenis eksterordinaran malfacilan taskon, kaj al U.E.A., kiun ĉiu vera samideano devas ĉiel helpi en la nunaj malfacilaj cirkonstancoj.

Oni diras, ke tiuj ĉi favorokondiĉoj validos por aliĝintoj ĝis plej malfrue la 31-1-35. Sed, kio estas tuj farita, estas double bone farita. (Ĉelere, se ial mi devos rezigni, mi seigos pri tio la Organiza Oficejon, kaj mi tuj ricevos mian kotizon). Plie, mi intencas profiti la favoron, pagi per partopagoj. Do, mi TUJ SKRIBAS al « Esperanto-Centro Itala » Milano, Galleria Vittorio Emanuele 92, por anonci min, kaj sendas la pagojn al poŝteka konto 3/18715 en Milano.

Mi aliĝas:
— al la 27^a Universala Kongreso, kaj pagas lirojn 70
— al la vojaĝo « TRA ITALIO », kaj pagas » 498
— al la Kongresa Krozado « AL AFRIKO » kaj pagas laŭ la elektita klaso, la prezon indikititan en la Tabelo de la Kotizoj.

Kaj... mi sincere gratulas al mi mem!...

OLIVETTI
PORTATILE

LEGGERA • ELEGANTE
ROBUSTA • VELOCE

LA MACCHINA DI PRECISIONE PER L'USO PERSONALE

ING. C. OLIVETTI & C. S. A. IVREA

Abbonatevi a L'ESPERANTO

La **Gazzetta del Popolo**

è il primo giornale che abbia introdotto nel giornalismo italiano il sistema delle SEZIONI a colori, delle PAGINE speciali e delle RUBRICHE lisce quotidiane.

Esse sono:

LUNEDI
LA CUCINA
E IL FOCOLARE

MARTEDI
SEZIONE PER I PICCOLI
PROGRESSI DELLA
TECNICA E CONQUISTE
DELLA SCIENZA

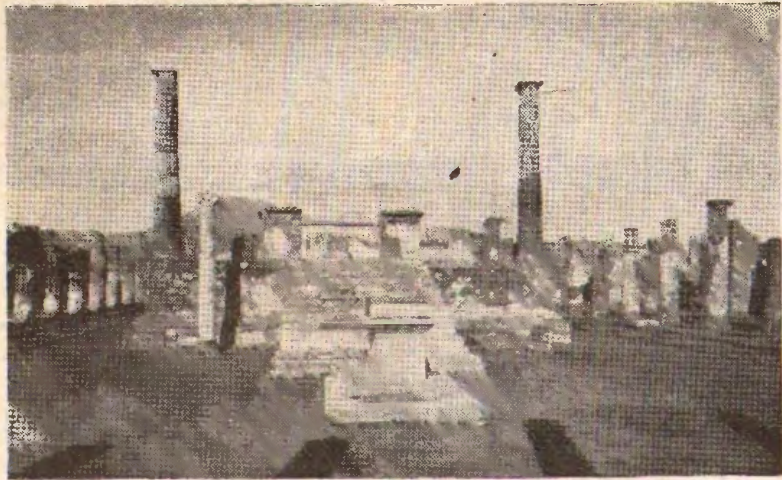
MERCOLEDI
DIORAMA LETTERARIO
MAMME PER I VOSTRI
BAMBINI

GIOVEDI
SEZIONE ILLUSTRATA

VENERDI
LA VITA ALL'ARIA APERTA

SABATO
FUORISACCO
PIANI FORME COLORI
RADIO RIBALTE
ESCHERMI

DOMENICA
LA MODA ITALIANA

La fama antikva urbo Pompei

DE NORDO AL SUDO

La granda vojaĝo al Italio kaj al Afriko okaze de nia 27-a en Roma 1935.

Io nova: jen la unua impresio kiun ni ricevas aŭdante la unuajn informojn pri la proksima Roma Kongreso. Kaj tiu impresio, ni konfesas, estas tre favora, vekas nian tutan sevoleton, tiklas nian intereson, ekscitas nian sopiron al la fama lando de la blua maro, de la florantaj ĝardenoj, de la kolosaj vulkanoj, de trimiljara historio.

Io nova estas en tiu Kongresa programo, aspektanta grandioze: tio estas, la Kongresa tempo, kiu por multaj estas la sola libertempo de la jaro, ne estos uzata nur por Kongresaj laboroj, kaj por vizito de la Kongresa urbo; sed estos plej zorge kaj lerte uzata por konduki la eksterlandajn Kongresanojn tra la tuta Italio, kaj ĝis la malproksima Afriko, ĝis la fundo de la granda Golfo de Sirte.

La Roma Kongreso estas la «migranta» Kongreso: en Firenze, malfermo de la Somena Universitato; en Roma, solena malfermo kaj laborokunsidoj de la Kongreso; en Napoli, kunsidoj, Granda Kongresa Ekskurso, festoj sur la maro, vizito pri la famaj ĉirkaŭaĵoj; de Napoli, al Sicilio, al Insulo Malta, ĝis insulo de la Kavalirio, al la Afrika bordo, al la peizaĝo de palmoj kaj barakanoj (1), poste al Palermo, al Insulo Elba, la Napotona, al la Liguria Marbordo, al Genuo, la ĉefa haveno de la Mediteraneo, kaj en Genuo la fermo de Somena Universitato. Jen dekkvin tagoj bonege eluzolaj!

Firenze, Roma, Napoli, Tri nomoj kiuj prezentis la celon kaj la sopiron de tiom da famaj kleruloj, tri nomoj ĉirkaŭ kiuj koncentriĝas la antikva kaj la mezepoka historioj; tri urboj je tute malsama beleco, tamen admirinde belaj pro monumentoj kaj natura situo. La vojaĝo dum la ĉefaj Kongresaj tagoj havos certe nur unu mankon: ke la tempo estos malmulta, kaj tro, tro rapide flugos for!...

De Napoli al Sicilio, al Malta, al Afriko. Tiu tri aliaj lokoj estas je plej alta grado indaj je vizito; kaj jen konkludo: la Esperantistaro amase aliĝu al la Roma Kongreso kaj al ties turismaj aranĝoj.

La Kongresa Krozado estas granda, alloga novaĵo por niaj jaraj Esperanto-festoj: estas la «migranta» Kongreso kiu iĝas «naviganta», kaj de la plej belaj urboj kondiĝas al la plej famaj insuloj, al la Nigra Kontinento, kien neniam ĝis nun iris amase la gesamideanoj. Kongreso en Afriko! Kongreso sur la senfina lazura, blua, brilelanta Mediteranea maro, dum la plej favora, «ora» semajno por la ŝipveturadoj! Efektive jam aliĝe okazis ŝipveturoj de esperantistoj al Kongreso, sur la Norda maro, sur la Balta maro; sed neniam la internacia Kongresano mem vivis parton de sia Kongresa tempo sur ŝipo speciale luita por la Kongresaj tagoj, eble neniam prezentigis programon tiom plena je neatenditaj allogaĵoj, je nomoj de lokoj, kies vizito prezentigis ĝis nun al la plejmulto el ni kiel neatengebla revo!

Insuloj Eolaj, fajra pinto de la soleca Strómboli, de jarmiloj natura lumturo al la fenikaj, al la grekaj, al la romaj pilotoj; Messina, kuraĝa urbo renaskiĝinta el la plej granda tertremkatastrofo kiun historio memoras, ĉe la plej bela markolo de la mondo; kolosa vulkanego Etna,

kies pinto kovriĝas de ardaĵ lafoj kaj blankaj neĝoj samtempe; Siracusa, la plej granda urbo de la antikva epoko, kun la imponaj restaĵoj de antaŭ pli el du jarmiloj; Malta, insulo plata kaj soleca, kun la profunde kaŝitaj havenoj, kun la urbo maŭra-itala, je mallarĝegaj stratoj, je strangaj balkonoj, je kuriozaj virinkostumoj, Malta, fortikajo estranta la Mediteraneon; Tripoli, antaŭ malmulte da jardekoj nesto de piratoj, deirpunkto de la karavanoj al la Granda Dezerto, Oazo trankvila kaj ripoziga, kie la vento susuras tra altaj palmoj, Oazo inter senfina sabla ebenaĵo kaj senfina maro...; Oazo kun la karakterizaj arabaj domoj, kameletoj, homanoj el Berberoj, Araboj, Judoj, Orientanoj, en kostumoj je viglaj koloroj; kaj en la interno, dunoj, soleco, noktoj kie la luna lumo atingas eksterordinaran intensecon, kaj ĉio estas paco kaj silento, krom mallaŭtaj monotonaĵoj kantoj de araboj, preparantaj kaŝtre la leon apud primitiva fajreton.

Denove al la maro. Bee al Sicilio, Palermo, la Ora Kuvo, la ĉefurbo kun postsignoj kaj belegaj monumentoj de la Araba civilizacio kaj de la Normanda; kun Mouto Pellegriano, «la plej bela promontoro de la mondo», laŭ Goethe; kun Monreale, kies preĝejo indas sola vojaĝon; fine, la Tirena navigado, la insularo apud Korsiko kaj la Toskana marbordo, Insulo Elba, unu ekzilejo de Napoleono kaj varlejo de la eta Victor Hugo; la Liguria Riviero, Genuo, la Majesta... kaj la revo finiĝis!...

Unu samideano demandis, ĉu oni ne devos timi troan varmon en Italio kaj dum la Kongresa Krozado, pro la suda klimato.

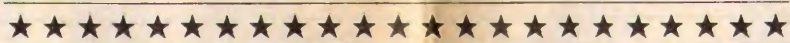
Ni povas trankviligi lin, kaj samtempe eble aliajn. En Roma kaj Napoli, pro la apudeco de la maro, estas ĉiam freŝa venteto dum somero, kaj la varmeco estas MALPLI SENTEBLA OL EN NORDA ITALIO KAJ EN CENTRA EGROPO; cetero, dum la pasinta 26^a, en Stokolmo estis du gradoj pli ol en Roma en la samaj tagoj.

La organizo de la Kongreso antaŭvidas kion eble plej multe da tagoj apud la maro aŭ sur la maro mem. Sur la maro blovas la regula someraj ventetoj, kiuj iĝas perfekte agrablaj la restadon. Krome, sur la ŝipo de la Kongresa Krozado oni povos resti tute libere, se oni volos: ĉe simple surmeti sian modernan, elegantan bankostumon. Kiel ĉiuj krozaĵoj, la Kongresa Krozado estas ripoziga libertempo sur la maro, en la plej taŭga epoko.

Ankaŭ pri la trankvileco de la ondoj, la epoko elektita certigas plej glatan navigadon. En Mediteraneo, kiel en Tireno, dum fino de julio kaj komenco de aŭgusto, la maro restas tia, ke oni ne povas ĉe havi ideon pri marmalsano.

Tiuj ĉi ne estas propagandaj facilumaj asertoj, sed faktoj, kiujn povos nur konfirmi kiu kulumis ŝipveturi tie subite ofte.

(1) Barakano: speciala lana togo de araboj.

BONVENU!

Bonvenu Romon, gesamideanoj de nordo, sudo kaj de oriento, de ĉiu lando trans la oceanoj, de ĉiu region' de l' kontinento!

Bonvenu al la lando fantazia je lazura ciel' je blua maro al la majesta Urbo historia revo kaj cel' eterna de l' homaro!

Bonvenu al pejzaĝo romantika de olivoj, citronoj kaj vinberoj, al kadro rava de kampar' iritika de montaroj, vulkanoj kaj riveroj!

Bonvenu al la centroj industriaj, al Milano, Ĝenovo kaj Torino, al Napoli, je memoroj nostalgiaj, al Venecio, de la mar' reĝino!

Bonvenu al Florenco, la trezoro de la itala art' de ĉiu aĝo; al Tripolio, nord-Afrika gloro bonvenu, en alloga marvojaĝo.

Bonvenu Romon! La Urbego fama vidi nian imponan mondkongreson: sub la egid' de ĝia nomo flama nia movad' atingu la sukceson!

Okc. 1934 - XII

Enrico de Montagu verkis

La semajno de la Esperanto-Libro

● Okaze de la datreveno de la naskiĝo de D-ro Zamenhof kaj de la tradicia Festo de la Esperanto-Libro, Itala Esperanto-Centro organizas la semajnon de la Esperanto-Libro dum kiu la libro-akcentuloj ricevos specialajn favorprezojn kaj konkuros al la honoro de tre valoraj premioj.

● Ĉiuj akcentuloj de libroj de Itala Esperanto-Centro ekde 15-12-34 (Matene) ĝis 22-12-34 (vespere) rajtos rabaton je la katalogprezoj 5%, kaj krome senpagan ekspedan.

● Krome, estas fiksitaj SES PREMIOJ por la mendontoj de libroj aŭ objektoj en la sama epoko.

● La premioj estos fiksitaj de la sorto al personoj kies mendopagoj per la poŝteka konto 3/18715 de «Esperanto-Centro Itala», numeritaj sinsekve de 1, komencante la 15-12-34 matene (laŭ la ordo laŭ kiu estas numeritaj de la Kontrolejo de la Rega Poŝto la kuponoj de kreditiĝo kiujn ĝi transsendas al nia Centro, ricevos la ordonnumerojn 5, 15, 30, 45, 60, 100.

● Kaj jen la premioj donacotaj:
— al num. 5: «La Vendeda Klubo» (Dietterle) 7,50
— al num. 15: «INFERO» (Dante - Kalocsay) 32—
— al num. 30: «HUNGARA ANTOLOGIO» 45,60
— al num. 45: «ARTHISTORIO» (Heckler - Kalocsay) 55—
— al num. 60: «BENSONA METODO» 80—
— al num. 100: «ENKIKLOPEDIO DE ESPERANTO» 92—

● Kondiĉoj: La premioj rajtos nur mendintoj de libroj por kataloga sama valoro ne malpli granda ol Lit. 12. Ili devos pagi per la poŝteka konto 3/18715.

● Por la konkurso ne validos la mendopagoj per pagiloj de la Poŝteka konto, se sur ili ne estas aligita la «kuponon por servopeto» 1933-34 de F.E.I. kun la numero de la memborkarto. Sur la pagilo de la Poŝteka konto devos esti klare skribite: semajno de la Esperanto-Libro.

● Estos validoj la mendopagoj kiuj alvenos la 15-12-34, ĉe se faritaj en antaŭaj tagoj; kaj tiuj kun la poŝta stampo je dato ĝis 22-12-34, ĉe se ili alvenos pli poste.

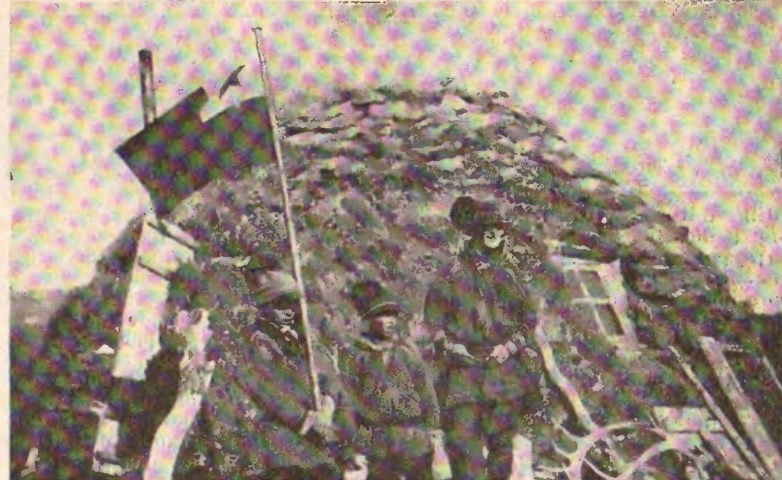
● Grandega rabato dum la semajno de la Esperanto-Libro.

● Jenaj libroj estos ricevitaj dum la semajno de la Esperanto-Libro kun escepta rabato: 50% kaj aŭfrankite:

- 1. Goldoni (Mevo): Kurioza Okazaĵo, fama klasika triakta komedio, belege ilustrita eldono Lit. 5—
- 2. Monti: Fundamenta Gramatiko de Esperanto, nur en Esperanto, rekta metodo » 2,50
- 3. Asocia Libro de Itala Esperanto-Federacio, kun detalaj informoj pri la Esperanta movado en Italio » 4—

Dum la semajno de la Esperanto-Libro, Esperanto-Centro Itala ofertas al vi:
— Librojn kun granda profito ĉe la ordinara prezo!
— Tre valorajn kaj allogajn premiojn, kiujn la sorto destinas al Vi per malgranda sumo!

ESPERANTO-CENTRO ITALA - MILANO
Galleria Vittorio Emanuele, 92

Una capanna lappone esperantizata

LAPPONIA

Anche il mio solito amico iperscettico, quegli che mi ha sempre fatto solo la concessione di considerare l'esperanto come una mia innocua forma di mania, da tollerarsi come la passione per la raccolta dei francobolli o simili, questa volta si è degnato di prendere in considerazione il fatto insolito.

Il fatto di viaggiare egli è sempre stato assai limitato; tutt'al più si è affidato a qualche agenzia... ma questa volta ha constatato che l'organizzazione esperantista è andata anche più in là dei soliti programmi della sua agenzia, ed ecco che non ostante il suo risolino ironico ha dovuto esclamare: «Intanto con quel tuo esperanto ti sei fatto un bel viaggio! Ma raccontami un po': come hai fatto?»

Come ho fatto? Oh! in modo molto semplice. L'Esperanta Turista Komisiono di Stoccolma a cui avevo inviato la mia adesione mi ha consegnato un libriccino di tagliandi in cui fra l'altro era segnato il numero di un vagone ed il numero di un posto. Chiuse il 26ª Congresso di Esperanto ho trovato il mio posticino in uno scompartimento di vagone a letto «Stockholm-Abisko», e così con me altri 125 partecipanti di 15 nazioni.

Lo scompartimento di un vagone letto (3ª classe) è come un rifugio alpino: basta imparare ad abitarsi utilizzazione tutti i segreti e tutto lo spazio, e poi diventa comodo come un palazzo. Ogni scomparto ha tre cuccette dalle morbide lenzuola; al mattino esse scompaiono per lasciar il posto ad un comodo sedile. E quando negli scompartimenti vicini, e anche nei vagoni vicini (la comitiva occupava tre vagoni completi) vi son allegri compagni di viaggio ben disposti a godere della loro vacanza, quando un comodo e ben fornito vagone-ristorante vi chiama all'appello tre volte nella giornata, anche due notti ed un giorno di seguito sul treno volano via quasi senza accorgersi.

Dopo circa 24 ore di viaggio raggiungiamo Boden, città sperduta al fondo del golfo di Botnia, quasi al 66° di latitudine nord. La stazione è però piena di gente: sono gli esperantisti del locale gruppo che approfittano dei 20 minuti di fermata del treno per avere il piacere di parlare esperanto con degli stranieri. Per quasi tutti è la prima volta che ciò capita, e sui volti si legge la gioia del felice collaudo dello stadio fatto.

Da Boden il treno riprende la corsa con la trazione elettrica.

Nella sera ancor pervasa da chiarore su verso il nord, passiamo il Circolo Polare Artico. Nelle prime ore del mattino siamo a Kiruna, ma nessuno se ne accorge, profondamente addormentati nelle nostre cuccette. Tutta la giornata fu dedicata alla visita di Kiruna, alle sue miniere di ferro, alle sue belle e moderne scuole, agli ospedali, agli ospizi per vecchi, alle istituzioni di assistenza per i Lapponi quando scendono a svernare nei pressi della città.

Alla sera festa organizzata dal locale gruppo esperantista. Kiruna, cittadina di 12000 abitanti, ha un gruppo esperantista di 300 soci. E come tutti parlano correntemente la lingua pur non avendo mai avuto occasione di parlare con stranieri. Il giornale di Kiruna, il più nordico giornale della Svezia, esce con alcune colonne in esperanto (questo voglio notare quel tipografo che segnalò al sig. Sommi Picenardi del Radiocorriere Penome difficoltà di stampare l'esperanto).

Così con le danze e con un «arrivederci al Congresso di Roma» finisce la nostra prima giornata in Lapponia, in amichevole compagnia con gli esperantisti locali che già durante

il giorno, guide preziose, ci avevano accompagnati nelle varie visite.

Da Kiruna raggiungiamo Abisko. La stazione sperduta sulle rive del Tornerask, grande lago largo 9 km. e lungo oltre 70.

Attorno sono montagne ricoperte da neri perenni e da ghiacciai che si elevano dai 1000 ai 2500 metri sul mare. Al piccolo albergo, che ricorda i nostri rifugi alberghi, ci fermiamo per due giorni, durante i quali compiamo l'ascensione del monte Njolja e andiamo sull'opposta riva del lago a visitare un campo di Lapponi a Polnovik. I Lapponi oltre la propria lingua conoscono il finico e lo svedese. Noi conversiamo con loro grazie agli esperantisti svedesi che ci fanno da interpreti. Parecchi di essi sanno dell'esperanto e conoscono l'esistenza delle guide in esperanto sulla Lapponia edita dalla Turista Komisiono. Uno di essi, che da di solito a svernare a Kiruna, si ripromette anzi di mandare a scuola d'esperanto i suoi due figli. Intanto per due giorni la bandiera verde stellata è stata fieramente portata in giro dai giovani lapponi che ci facevano da guida nelle escursioni.

E infine ecco la meta ultima del viaggio: Narvik, l'estremo e più nordico limite a cui giunge la ferrovia. Una giornata splendida di sole ci accoglie: sembra di essere sulla riviera. Lo spettacolo dei fiordi è superbo: il mare ed i ghiacciai dei monti circostanti formano un quadro meraviglioso sempre rinnovantesi. Anche a Narvik gli esperantisti locali sono attorno a noi a farci da guida ed a festeggiarci. Verso il tramonto (la cui luminosità dura poi tutta la notte) siamo a pranzo in un ristorante sulla montagna che domina il fiordo. Là si svolge una breve funzione esperantista. Il generale Bastien, nuovo presidente dell'U.E.A., inaugura una pietra la cui iscrizione ricorda la nostra visita in questo estremo lembo d'Europa. E poi ahimè! comincia la via del ritorno.

Tre giorni di viaggio per la via già percorsa, una piccola deviazione a Porjus, alla grande centrale elettrica, ed alla grande cascata detta del «Salto del lepre» e poi giù giù di nuovo verso il sud dal 68°30 di latitudine Nord, di nuovo a Stoccolma a poco più di 59°: un qualche cosa come dal Brennero a Catania...

L'amico iperscettico medita un poco e poi mi chiede in confidenza: «Ma quanto hai speso per un simile viaggio?»

La spesa? Otto giorni di viaggio, 3000 chilometri in vagone letto, otto colazione, otto pranzi, otto cene — e, sia detto tra parentesi, secondo l'uso svedese, cioè servendosi a volontà ad una tavola imbandita d'ogni sorta di cibi — le gite in battello sul lago, sui fiordi, in automobile, ecc., ogni cosa per 160 korone svedesi, cioè per 480 lire...

L'amico iperscettico cominciò a pensare che l'esperanto non è soltanto una utopia.

iu.

Si prega di valersi di questo tagliando in caso di cambiamento d'indirizzo

Il Signor _____

Via _____
Città _____
(Prov. _____)

abbonato a L'Esperanto col N. _____, chiede che il periodico gli sia inviato provvisoriamente invece che al stabilimento suindicato indirizzo a: _____

All'uopo allega L. 1 in francobolli per la nuova targhetta di spedizione.

Data: _____

DEKTRIA TAGO: *H. 9,30 - LIBERVOLA EKSKURSO AL "MONREALE",

L'ESPERANTO E LA TRADUZIONE MECCANICA

Un valoroso linguista italiano, il rag. Federico Pucci, traduttore interprete delle Ferrovie Italiane dello Stato per il Compartimento di Napoli, ha voluto imparare anche l'esperanto e partecipare al nostro gruppo salernitano, benché, data la sua eccezionalmente alta conoscenza linguistica, egli senta meno di ogni altro la necessità di una lingua ausiliaria (le lingue studiate dal Pucci sono circa quaranta, e parecchie di queste conosce al punto da scrivere libri nelle lingue stesse). Egli ha voluto studiare l'esperanto precipuamente per dimostrare la sua adesione morale al movimento esperantista, standogli infinitamente a cuore il problema della comprensione linguistica dei popoli. Ha voluto anzi cercar di trovare per il citato problema una soluzione complementare a quella data dall'insigne dott. Zamenhof. Egli osserva che l'esperanto, pur potendo costituire un mezzo per conversare fra persone che parlino lingue diverse, non ha alcuna influenza su ciò che trovasi scritto in una lingua da noi non studiata. Liberare l'uomo dalla schiavitù linguistica, dal fatto di non poter, senza ricorrere a terzi, tradurre, sia pure con molta pazienza, ciò che trova scritto in una lingua non studiata, è uno degli scopi che il Pucci si propone, anzi, dirò meglio, è una delle sue realizzazioni, sicché ben si può dire che oggi ciascuno di noi è in condizione di tradurre qualunque lingua europea, senza conoscere altra lingua che la propria e senza bisogno di alcuno studio preesistente, essendogli solo necessario un po' di pazienza ed un po' di tempo.

Sono sicuro che quanti apprezzano nel suo giusto alto valore l'opera del maestro Zamenhof, apprezzeranno del pari l'opera del glottologo italiano, tanto più che egli va costantemente derivando delle sempre nuove possibilità di indole europea.

E tanto più vorranno apprezzarla gli esperantisti pensando all'affinità di pensiero fra il Pucci e lo Zamenhof. Infatti, nel retro della copertina delle prime edizioni dei *Traduttori Meccanici ad uso degli Italiani, dei Francesi e dei Tedeschi*, leggesi: «Il presente studio è stato creato per dimostrare che i popoli di Europa possono comunque comprenderci nelle loro lingue. Un'ora tragica avanzata! Io lascio ai popoli di dimostrare che sanno comprenderci anche nelle anime!».

Leggendolo, la nostra anima prova la stessa sensazione che prova leggendo nel retro della copertina dei libri di Zamenhof: «Ne al glavo sangon soifanta, gli la homan tiras familon, al la mond' eterne militanta ghi promesas sanktar hantano» non solo, ma comprendiamo perfettamente il senso di sottile amara ironia che sgorga fuori dalla dizione del Pucci. Può a prima vista sembrare pazzesco il solo pensare a tentare la comprensione linguistica, data la varietà e il numero delle lingue, mentre, dato che le anime degli uomini natura volle identiche, finiamo col convincerci che è invece pazzesco che gli uomini non riescano a comprenderci proprio nelle anime. Tanto più ci sembra pazzesco, oggi, che a quattro anni di distanza dal giorno in cui tale frase fu stampata, sentiamo che l'ora tragica che egli prevede ci è di fronte.

Assistiti alla prima conferenza tenuta dal Pucci nel Dopolavoro Ferroviario di Salerno il 21 gennaio 1930. Il salone era gremitissimo, benché l'idea della traduzione meccanica apparisse pazzesca ed irrealizzabile, il pubblico accorse numeroso, e vi intervennero quasi tutti i professori di lin-

gue moderne od antiche di Salerno, essendo notissima l'eccezionale conoscenza linguistica del Pucci. Anzi, non tutti quelli che lo desideravano poterono assistere alla conferenza stessa, sicché mi adoperai per farla ripetere al Circolo Artistico, tanto più che tale ripetizione veniva reclamata dal pubblico e principalmente dagli esperantisti, specialmente perché l'articolo riportato dal *Mattino* del 6 febbraio 1930, nel quale si dava il resoconto della conferenza del 21 gennaio, era intitolato «Fra l'Esperanto e il Volapük». E nel febbraio 1930 essa fu infatti ripetuta, con l'intervento di numerosi stranieri. Ebbe lo stesso successo della prima, e non minore successo incontrarono quelle da lui tenute in seguito, sia a Salerno, sia in altre città italiane, tanto più che in ogni nuova conferenza, egli esponeva un nuovo risultato raggiunto.

Credo opportuno esporre, per il pubblico che legge il nostro giornale, qualche delle realizzazioni dello studioso napoletano, tanto più che oggi egli ha edito non solo parecchie pubblicazioni in italiano, ma anche pubblicato un primo opuscolo in francese ed un primo opuscolo in tedesco, ed altri ne ha in corso di stampa in italiano, francese, tedesco, inglese e spagnolo.

Tratterò perciò oggi della prima possibilità realizzata dal nostro studioso, e precisamente di quella esposta al principio di questo articolo, ed accennerò inoltre a qualcuna delle altre realizzazioni.

La traduzione è definita meccanica perché col simultaneo uso del dizionario e del traduttore, si ottiene meccanicamente, cioè senza avere conoscenza alcuna della lingua dalla quale si vuol tradurre.

Il concetto fondamentale dal quale parte il nostro filologo è il seguente: il vocabolario delle lingue europee non registra tutte le voci che vengono usate nel parlare e nello scrivere, ma soltanto la voce fondamentale, e precisamente il nominativo singolare dei nomi, aggettivi, pronomi, ecc. e l'infinito dei verbi (o la prima singolare del pres. ind. per le lingue classiche). Per tal ragione chi non ha studiata la lingua dalla quale vuol tradurre si trova nell'impossibilità assoluta di individuare, nella maggior parte dei casi, la voce riportata dal vocabolario partendo da quella che si trova nel testo, né che mai può poi stabilire la differenza di concetto intercedente fra le due voci, sicché, anche a prescindere da ragioni di altro genere, la versione è assolutamente impossibile.

Se invece il vocabolario registrasse tutte quante le voci usate nel parlare e nello scrivere, la traduzione di un testo estero non presenterebbe altra difficoltà che quella della traduzione di un documento cifrato, una volta che si fosse in possesso del cifrario, ammesso che le diverse strutture mentali dei popoli, determinando nei rispettivi linguaggi delle funzioni logico-categoriche sempre più diverse, e tanto più diverse quanto più diversi sono i gruppi etnici cui appartengono i due popoli, non costituissero una causa, un elemento, o meglio serie di cause e di elementi, che perturbano la realizzazione della possibilità stessa.

Il Pucci esamina in un primo tempo il problema prospettandolo solo come se tali elementi perturbatori non esistessero e dice: ammesso che tutti i popoli si esprimessero nello stesso modo nelle varie lingue, ammesso cioè che la versione letterale di un testo stra-

niero coincidesse con la versione esatta nella nostra lingua, è evidente che la creazione di un dizionario registrante tutte le voci usate nel parlare e nello scrivere accontentirebbe la traduzione meccanica, essendo sufficiente riscontrare nel dizionario gli equivalenti in lingua nazionale ai singoli vocaboli che compongono il testo straniero. Senonché tale vocabolario non è realizzabile, per ragioni di costo, di dimensioni, di pratica, di possibilità elaborativa e consultiva. Resta però fissato il concetto che la realizzazione di tale dizionario teorico sarebbe di pratica utilità generale. Dimostrata la impossibilità della realizzazione pratica del citato dizionario, il Pucci ne ha inventato il surrogato, e cioè partendo dall'analisi e dalla sintesi teoriche delle leggi storiche che presiederebbero alla formazione dei singoli linguaggi, egli riesce a determinare che dette leggi storiche sottostettero alla loro volta, nella loro formazione, all'impero di una legge unica almeno per le lingue di derivazione indo-europea. Tale legge unica accontente di determinare per qualunque lingua europea, in modo immediato e senza possibilità di errore, la parola del vocabolario partendo da quella del testo, ed il Pucci trova il mezzo di far comprendere la differenza di concetto intercedente fra le due voci non solo a coloro che ignorano la grammatica della lingua da tradurre, ma anche quella della propria. Sicché la versione meccanica è realizzata perché l'invenzione del Pucci mette ciascun vocabolario, mediante l'aggiunta di poche pagine, in condizione di adempiere quella stessa funzione che abbiamo detto avrebbe avuto l'irrealizzabile dizionario ipotetico di cui si è fatto cenno. Tale possibilità è stata esposta dal Pucci nel primo volume pubblicato a dispende nel 1930 ed ora esaurito nella seconda edizione (la terza è in corso di stampa): *Il Traduttore Meccanico*, edizione scientifica, per la traduzione dal francese, ad uso degli italiani, ed in altri due volumetti editi nel '31 e '32 anche ad uso degli italiani, tipo popolare, rispettivamente per la traduzione delle lingue inglese e spagnuola.

Nelle prime due pubblicazioni egli risolve anche il problema costituito dalla causa perturbatrice di cui abbiamo parlato, e cioè della diversa struttura mentale dei popoli. Nella terza pubblicazione, il Pucci affronta invece, e risolve in un nuovo problema, quello cioè di permettere la traduzione da una determinata lingua mediante un meccanismo unico, a lettori di qualunque nazionalità, essendo sufficiente esporre nelle varie lingue la sola istruzione circa l'uso del meccanismo stesso.

La documentazione dell'avvenuta realizzazione di tale possibilità è data dal fatto che nel 1933, il Pucci pubblicava la teoria in francese, ed allegandovi lo stesso meccanismo traduttore esposto nel *Traduttore Spagnolo-Italiano* ne otteneva *Le Traducteur Meccanique Espagnol-Français* o successivamente, pubblicata la teoria in tedesco, ne usciva il *Der Mechanische Übersetzer Spanisch-Deutsch*. I francesi potranno leggere l'opuscolo citato inviando cartolina vaglia di franchi 2,50 all'editore Hachette (Parigi, rue des Civennes, 25), il quale ha l'esclusività per la vendita in Francia.

Prima ancora di conseguire tale nuova possibilità, il glottologo italiano si preoccupava di rendere più rapida la traduzione, e nel 1932 pubblicava l'apposita teoria *Il Traduttore Dinamico*, riservandosi di pubblicare in seguito le singole applicazioni pratiche. Anche nel 1932 egli affrontava e risolveva un nuovo lato dell'aspirato problema, e precisamente quello costituito dalla traduzione dalla propria lingua nella straniera, ed in quell'anno pubblicava la

relativa teoria, dimostrante l'avvenuta realizzazione del sorvolamento sia degli ostacoli di ordine morfologico che di quelli di ordine sintattico-idiomatologico. Oggi ha edito il meccanismo apposito che accontente la traduzione meccanica dall'italiano all'inglese, ed ha in avanzato corso di stampa il volume che accontente la traduzione dall'italiano al francese. Nel contempo affronta il problema di rendere più rapida la traduzione (traduzione dinamica) (*) anche per la serie: lingue nazionali-lingue estere, ed annunzia già la realizzazione di risultati pratici relativi alla corrispondenza privata e commerciale. Il Pucci, che non ha ancora superato il periodo dinamico costituito dalla determinazione di sistemi atti a fornire alla loro volta nuove possibilità, conta di colmare, appena possibile, le lacune di indole materiale che presentano le sue pubblicazioni e gradirebbe la collaborazione di studiosi stranieri per traduzioni ed applicazioni delle sue teorie alle varie lingue, non potendo un uomo solo avere la possibilità materiale di elaborare centinaia di lavori: dato anche il loro genere.

a. m.

(*) Coloro che desiderassero leggere le pubblicazioni italiane possono rivolgersi all'editore Luigi Jovane (Salerno, via Roma, 33) per i due volumetti a tipo popolare L. 2,50 ciascuno, e quelli italiano-lingua estera citati e quelli italiano ed altri traduttori. Per le edizioni tedesche rivolgersi all'editore Krajin, Verlagsbuchhandlung für technische Literatur, Berlin W 35 Genhinerstrasse, 39.

RADIO-TRASMISSIONI IN ESPERANTO

(A CURA DELL'INTERNACIA RADIO-SERVO.)

- DOMENICA**
- 10.30-11: *Lilla P.T.T. Nord* (m. 247,3, KW. 1,4): Lezione - Informazioni.
- 10.10-10.30: *Marsiglia* (m. 400,5, KW. 5): Conversazione (ogni due settimane).
- 10.10-30: *Stoccolma* (m. 426,1, KW. 35) e *Italia* (m. 426,1, KW. 35): Conversazione su argomenti letterari di attualità e esperantistici. (Una volta al mese).
- LUNEDI'**
- Non vi sono trasmissioni.
- MARTEDI'**
- 19.15-19.30: *Brno* (m. 365, KW. 32) e *relais*: Lezione elementare.
- 19.20-19.40: *Hilzen* (m. 1875, KW. 50): Lezione del signor Heilker.
- 20.10-10: *Tallinn* (m. 410,4, KW. 30): Notiziario in estone e in esperanto.
- 22.45-23: *Varsavia* (m. 4330, KW. 120): *Cracovia* (m. 304,3, KW. 2) ecc.: Conversazione.
- MERCOLEDI'**
- 18.30-18.40: *Sottens* (m. 443,1, KW. 25): Lezione elementare.
- 21.21.15: *Marsiglia* (m. 400,5, KW. 5): Conversazione del signor Bourdelon. (Ogni due settimane).
- 22.50-23: *Vienna* (m. 507, KW. 130): Conversazione su problemi di attualità.
- GIOVEDI'**
- 18.30-19: *Parigi P.T.T.* (m. 434,7, KW. 7): Conversazione, informazioni, lezione elementare.
- 21.40-22: *Kaunas* (m. 1935, KW. 7): Conversazione del signor Sabalis.
- 22.45-23: *Varsavia* (m. 4330, KW. 120) e *relais*: Corrispondenza cogli ascoltatori.
- VENERDI'**
- 19.15-19.30: *Brno* (m. 365, KW. 32) e *relais*: Lezione elementare.
- 21.10-21.20: *Juan-les-Pins* (m. 240,2, KW. 21): Lezione del signor G. Avril.
- SABATO**
- 17.10-17.20: *Parigi T.E.* (m. 1380, KW. 13): Varietà e conversazione turistica.
- 18.10-18.25: *Hilzen* (m. 1875, KW. 50): Notiziario e conversazione. (Ogni due settimane).
- 20.40-20.55: *Barcellona E. A. J.* (m. 303,5, KW. 3): Informazioni della Federazione esperantista Catalana. (Ogni due settimane).
- 21.10-21.20: *Lyon-la-Doua* (m. 463, KW. 15): Conversazione di Madame Borel.

NB. - Altre trasmissioni hanno luogo saltuariamente dalle stazioni di Leningrado, Mosca, Minsk, Oslo, Melbourne, Varsavia, Leopoli, ecc.

NOTIZIARIO

Il 7 novembre dalle 22,15 alle 23 tutte le stazioni cecoslovacche trasmetteranno il seguente programma che fa parte della seconda «Honest» organizzata dalla stazione di Brno.

1. - Dr. Jar. Kallab, professore presso l'Università Masaryck di Brno: «Idee di pace», conversazione.
2. - Corrispondenza cogli ascoltatori di Samidano J. V. Samla.
3. - Smetana: «Ouverture solenne».
4. - F. K. Zeman: «Due voci», radiorecita in parecchie scene.
5. - Br. Bakala: Canzoni nazionali cecoslovacche.

Parteciperanno all'interessante programma, che è affidato alla regia di J. Bezlicek, i componenti della TRAKT, di cui abbiamo pubblicato la fotografia nel numero scorso, e il Quartetto corale moravo.

★ In seguito alla prima grande trasmissione cecoslovacca della stagione, che ha avuto luogo il 3 ottobre scorso, sono pervenute alla stazione di Brno 35 tra lettere e cartoline da 19

BOLLETTINO DEMOGRAFICO di TORINO

MESE DI SETTEMBRE

NATI 619

MORTI 491

paesi diversi. Il coro di approvazioni per l'iniziativa della «Verda stacio» è veramente sorprendente ma è doloroso constatare che al nostro appello comparso nel numero scorso per l'invio di congratulazioni ai fatti «samidani» di Brno - solo tre persone - dall'Italia abbiamo corrisposto! Speriamo che nella prossima statistica l'Italia, il paese del Congresso Universale di quest'anno, occupi il primo posto e superi la cifra di

78 raggiunto dalla Francia nella precedente classifica. Indirizzare, lettere e cartoline, sottoscritte anche da diverse persone, a «Radio Journal - Brno».

Direttore responsabile:
Nicolò La Colla

Tipografia Società Editrice Torinese
Corso Valdocco, 2

L'ESPERANTO A CASA VOSTRA

Aderendo al desiderio espresso da diversi nostri lettori abbiamo deciso di istituire un CORSO DI ESPERANTO PER CORRISPONDENZA. L'esperanto può facilmente essere studiato senza maestro, solamente sulla scorta di un buon manuale. Ma la guida di qualche consiglio durante lo studio, lo schiarimento di qualche punto dubbio, la regolare correzione di esercizi facilitano certamente l'apprendimento e danno la possibilità di impossessarsi in poco tempo della lingua ausiliaria anche a chi abita lontano dai centri ove si tengono corsi.

Inviando l'unito talloncino su semplice cartolina o con biglietto da visita, si riceverà l'introduzione al CORSO e le istruzioni per il suo svolgimento.

BUONO per la lezione introduttiva del CORSO DI ESPERANTO PER CORRISPONDENZA (Da inviarsi a «L'ESPERANTO», Corso Palestro 6, TORINO)

L'unione fa la forza la forza è nel numero

Avete rinnovata la vostra quota di adesione alla F. E. I. per il 1934?

Affrettatevi se volete che l'esperantismo in Italia compia senza interruzioni la sua ascesa!

Quota annua per i Soci isolati L. 20; abbonamento gratuito al periodico, tessera, tagliandi per i servizi pratici, doni in libri, ecc. Conto Corrente Postale 3/18715 intestato a «Esperanto-Centro Italia», Milano.

10 INTERESSANTI LIBRI

OLTRE 2500 PAGINE COMPLESSIVE

225 LIRE CIRCA DI VALORE

PER SOLE LIRE 68

VI OFFRE AELA PER MEZZO DEL CENTRO IN MILANO

ADERITE SUBITO SE NON VOLETE PAGARE DI PIU'

Conto Corr. Postale 3/18715, in Milano. Chiedere prospetti e informazioni a «Esperanto-Centro Italia» Galleria Vittorio Emanuele, 92 - Milano.

U.E.A. U.E.A. U.E.A.

CHI NON HA ANCORA PAGATO LA QUOTA DI ABBONAMENTO ALLA RIVISTA **ESPERANTO di GINEVRA** SI AFFRETTI SE NON VUOLE PERDERE IL DIRITTO AL PREMIO

Chiedere elenco dei premi e informazioni a «Esperanto-Centro Italia», Galleria Vitt. Emanuele, 92 - Milano. Effettuare i versamenti sul conto corr. postale 3/18715 Milano.

ABBONAMENTO e JARLIBRO L. 30 - Solo JARLIBRO L. 12

Heroldo de Esperanto

SETTIMANALE ILLUSTRATO

Interessante periodico con supplementi di critica linguistica, ecc. Notizie sempre attuali di ogni parte del mondo, ricca rubrica di «piccoli annunci» per scambi di corrispondenza con filatelici, radioamatori, sportamatori, per informazioni commerciali, culturali e turistiche, ecc.

ABBONAMENTO ANNUO: L. 55 - Conto Corr. Post. 3/18715 - Milano.

SENPAGE sendas al vi la 48-paĝan, dukoloran, ilustritan katalogon de *Literatura Mondo*, Esperanto - Centro Italia, MILANO

Ĝi enhavas inter aliaj specialan oferton pri la **Zamenhofa tago 1934**

GRANDAJ PREZMALALTIGOJ

validaj por mendoj, faritaj plej malfrue la 10.an de decembro 1934. Post tiu dato mendoj estos plenumataj nur laŭ la malnovaj prezoj.

	Ordinaraj prezoj en it. lirej	Malaltaj prezoj en it. lirej aŭfrankite
JULIO BAGHY: Dancu Marionetoj	27.20	5.80
JEAN FORGE: Mr. Tot acetas mil okulojn	17.60	7.40
FRANCISKO SZILÁGYI: Trans la Fabeloceano	13.20	7.40
FREDERIKO KARINTHY-L. TOTSCHÉ: Vojaĝo en Faramidon (nur broŝ.)	5.30	2.90
K. R. C. STURMER: El la Notlibro de Prakiĝa Esperantisto	11.—	5.80
ŜALOM AŜ-IZRAEL LEJZEROVICZ: La sorĉistino el Kastilio	27.20	7.40
KOLOMANO KALOCSAY: Lingvo. Stilo. Formo	13.20	5.80
KOLOMANO KALOCSAY: Eterna Bukedo	39.60	19.20
GOETHE-KALOCSAY: Romaj Elegioj	8.80	4.80
DANTE-KALOCSAY: Infero	39.50	19.20
LUDOVIKO TOTSCHÉ: De Paĝo al Paĝo	11.—	5.80
EŬGENO AISBERG: Fine mi komprenas la radion	20.—	9.60

Ĉiuj svrozj por broŝuritaj libroj. Por binditaj libroj oni devas aldoni por ĉiuj libroj po 1.— svfr. - Minime mendebla kvanto la valoro de svfr. 3.— - Mendojn plej malfrue ĝis 10.an de decembro akceptas

Esperanto - Centro Italia, Milano, Galleria Vittorio Emanuele 92
Conto Corrente Postale 318715